

PŘIVEZL JSEM FILM. SVŮJ.



Viktor Polesný, český režisér a dokumentarista

Moje dva stejné jako já narodili kolem roku 1948. Události v šedesátém osmém a šedesátém devátém totiž naše životy poznamenaly zcela zásadním a bohužel dost otřesným způsobem. Na tyto dva díly, přibližující atmosféru Pražského jara, jejího zadušení srpnovou invazí, smrt Jana Palacha a praxi „pandrekového zákona“, ještě navazuje díl třetí nazvaný *Bezčasí*. Ten pojednává o hodně absurdní době, o bezčasí normalizace. Na festivalu ho ale nevidíte.

Podle mě je toto téma stále aktuální a bohužel stále se opakující. Stačí, když se podíváme například na současnou politickou scénu. Já se domnívám, že roky 1968 a 1969 byly dobou, kdy se utvářela naše současnost.

Schválně jsem se v těchto filmech zaměřil spíš na každodenní životy obyčejných lidí než na politiku nebo politiku. Chtěl jsem se pokusit připomenout tehdejší pocity naší generace, lidí, kteří se

Po formální stránce jsou dokumenty vytvořeny výhradně z dobových materiálů bez použití komentáře a bez takzvaných mluvčích hlav (vzpomínky pamětníků a tak dále). Domnívám se totiž, že to je nejlepší způsob, jak zprostředkovat atmosféru tehdejší doby.

Pevně doufám, že mé filmy mají potenciál oslovit i mladou generaci, která se často narodila až po Sametové revoluci, protože jsou navíc sestříhány velmi dynamicky.

Projekce filmů
**Rok 68 – NADĚJE
A Rok 68 – Zrada:**
6. 7. 19:00 Divadlo Husovka
8. 7. 13:00 Divadlo Husovka

Projekce filmů
**Rok 68 – NADĚJE
A Rok 68 – Zrada:**
6. 7. 19:00 Divadlo Husovka
8. 7. 13:00 Divadlo Husovka

6. 7. 19:00 Divadlo Husovka
8. 7. 13:00 Divadlo Husovka



Nejdřív naděje, potom zrada. Režisér Viktor Polesný přivezl do Varů oboji.

JINÉ OKO

Richard Mowe

filmový kritik – The Scotsman / Irish Examiner



V Sylviině městě

Režie: José Luis Guerín, Španělsko, 2007

4. 7., 14:00, Divadlo Karlovy Vary



Španělský režisér José Luis Guerín se proslavil jako dokumentarista. Nyní se snímkem, v němž téměř scházejí dialogy, vrací ke své dřívější zálibě v atmosféře velkoměsta a dokazuje, že má filmařinu v krvi. Mladý malíř (Xavier Lafitte) se vrací do Štrasburku, města Sylvie, která ho okouzila před šesti lety. Závěr filmu, kdy mladý muž odhodlaně pronásleduje v postranních uličkách nepolapitelnou krásku, která možná je a možná není jeho vytoužená dívka, působí přímo uhrančivě. Guerín si pohrává se směrnicí zvědavosti, touhy a neviditelnosti, jakou cestovatel může pocíťovat v cizím městě, když se jen dívá po kolemjdoucích krásných cizinkách.



O čase a městě

Režie: Terence Davies, Velká Británie, 2008

4. 7., 18:30, Kino Čas

Ve filmu přirovnávaném k básni v obrazech se Terence Davies vyznává ze svého vztahu lásky a nenávisti k rodnému Liverpoolu, letošnímu Evropskému městu kultury. Snímek, podle Daviesových slov „sestříhaný jako hraný film“, „s mluvčími obrazy“ a mnohovrstevným soundtrackem složeným z populární i vážné hudby, lidských hlasů, úryvků rozhlasového vysílání a působivého komentáře samotného Daviese, je velmi osobní studií města, která má širší záběr než jen Beatles a místní fotbalové kluby. Snímek se odvíjí od roku 1945 až do současnosti na pozadí temných velkoměstských výjevů, avšak dokáže nás odnést do světa fantazie a kolektivních emocí, v němž se bída života snášá lehčeji.



Co se vlastně stalo

Režie: Barry Levinson, USA, 2008

4. 7., 19:00, Velký sál

I vlažní filmoví fanoušci si určitě zamilují procítěné a zasvěcené nahlédnutí režiséra Barryho Levinsona do světa filmového byznysu. Film natočený podle knihy producenta Arta Linsona vypráví o tom, jak se vysoce úspěšný hollywoodský producent vyrovnává s řadou pracovních krizí a rodinných problémů. Roli filmového producenta ztvárnil Robert De Niro, jeden ze speciálních hostů festivalu, který snímek obohacuje svým ironickým a záměrně komediálním výkonem. Hvězdné obsazení (John Turturro, Stanley Tucci a Robin Wright Penn) zaručuje skvělý filmový zážitek.

REALITA.SHOW

Dokumentární úhel pohledu

Filip Šebek



Písničkář, který nezemřel

ČR, USA, 2008, 62 min.

5. 7. 21:30 Kinosál B
6. 7. 12:30 Kinosál B

„Ta naše písnička česká, ta je tak...“ Samozřejmě že hezká. Alespoň v podání Karla Hašlera, známého českého písničkáře a velkého patriota. Dokonce tak velkého, že za druhé světové války pořádal pro lidi písňové večery burčující v nich vlastenectví a odpor proti okupantům. „Hoši od gestapa, vy tu klidně spíte, vy se odtud domů nikdy nevrátíte,“ zpíval Hašler, než si pro něj hoši od gestapa 2. září 1941 přišli a odveklí ho do Mauthausenu. Zmlácený a zraněný byl pod širým nebem připoután k potrubí sprchy a na volném prostranství poléván v prosinci 1941 ledovou vodou, až se proměnil v ledovou sochu. Nejen tyto skutečnosti se dozvíte v nesoutěžním česko-americkém dokumentu zachycujícím pátrání amerického občana Thomase Haslera po osudu svého nikdy nepoznaného otce.



Všechno je relativní

Dánsko, 2008, 75 min.

5. 7. 15:30 Kino Čas
6. 7. 19:00 Kino Panasonic

Škoda, že se letošní festivalu nedožil Albert Einstein. Určitě by si totiž nenechal ujít projekci dánského snímku, který ukazuje, že je jeho slavná teorie relativity stále platná a že na jejím základě lze bez problémů vystavět dokumentární film. A místy celkem silný. Například scéna, při které americký voják před odjezdem do Iráku čte své dceři na videokameru jako pozdrav pohádku a nepokrytě při tom brečí, je docela síla. Možná větší, než když mladá Dánka suše vypráví, jak jí v rámci chemoterapie vypadávají krásné blond vlasy. A určitě větší než smutek Miss Mosambik z neúspěchu v soutěži Miss World. I když, jak tvrdí tvůrci snímku, všechno je relativní.



Větší, silnější, rychlejší

USA, 2007, 105 min.

5. 7. 18:30 Kino Čas
6. 7. 13:00 Kino Panasonic

Váš nejoblíbenější komiksový hrdina je: za a) temný Batman, za b) dokonalý Superman, za c) nepolapitelný Spiderman, za d) zelený Hulk. Pokud jste zaškrtli za d), máte zřejmě slabost pro pořádně propracovanou muskulaturu. Takovou, jakou se svého času honosil Arnold Schwarzenegger nebo Sylvester Stallone. A po jaké touží nespočet mužů – a pár žen – po celém světě. Pokud jste ale chodili nějakou dobu do posilovny, mohli jste si všimnout, že ta vysněná svalová hmota samotným cvičením přibírá sakra pomalu. S pomocí steroidů je to však jiná rychlost. Ale za jakou cenu? Na to se snaží odpovědět tvůrci formálně nabušeného a místy velmi vtipného dokumentu ve stylu Morových *Bowling for Columbine* či *Fahrenheit 9/11*.

RETRO VARY

Jak si vedou filmy z loňské hlavní soutěže

Zbyněk Vlasák

Které filmy z hlavní soutěže karlovarského festivalu roku 2007 se u nás dostaly i k nefestivalovému divákovi? Na který z nich se nejvíce chodilo a který už má i heslo na polské Wikipedii?

Z české perspektivy je dlouhé hledání toho neúspěšnějšího z loňských soutěžních snímků zbytečné. Ano, jsou to *Vratné lahve*. Film otce a syna Svěrákových jen minulý rok vidělo přes milion a čtvrt diváků, byl absolutní jedničkou mezi všemi snímky v českých kinech a bez úspěchu tvůrci neodešli ani z předávání Českých lvů. Dostali celkem tři (za režii, scénář a právě za nejvyšší návštěvnost).

Ale Českého lva získal i jiný film z loňské hlavní kategorie: *Kurz negativního myšlení*. Cena za nejlepší zahraniční snímek putovala právě do Norska. Na tomhle silném filmu s příchutí Johnnyho Cashe je ale zvláštní, že nejvíce úspěchů sklídl hodně daleko od svého rodiště. Právě u nás totiž získal dvě ze svých celkem tří ocenění (kromě Lva ještě cenu za režii pro Bárdu Breiena ve Varech), na předávání domácích norských cen Amanda ale neproměnil ani jednu ze tří nominací v úspěch. Jeho „českost“ potvrzuje i to, že na něj stále, i sedm měsíců po premiéře, můžete v kinech narazit: v červenci se hraje v Praze,

ale i třeba v Litoměřicích nebo Mnichově Hradišti.

Mimo karlovarský festival pak měli čeští diváci možnost v domácích kinech zhlédnout ještě tři další filmy z hlavní soutěže: italské *Saturno contro*, polské *Náměstí spasitele* a australské *Šťastné míle*.

Právě *Náměstí spasitele*, ne zrovna veselý film o rozpadu jednoho manželství uprostřed neradostné polské přítomnosti, patří k neúspěšnějším filmům z perspektivy úspěchů na domácích kolbištích. V Polsku se stal obrovským hitem, už si dokonce vybojoval heslo na místní verzi Wikipedie. U našich severních sousedů dávají nejpovedenějším snímek ceny pojmenované po orlovi – *Náměstí Spasitele* získala Orla za nejlepší film, režii

a pro herečky v hlavní i vedlejší roli. A k tomu posbíralo osm cen na festivalu v Gdyni včetně hlavní ceny Zlatý lev. U nás vzkouzlo na podzimní putovní přehlídce Střední Evropa a vešlo se i do Projektu 100 na začátku letošního roku, do širší distribuce se však nedostalo.

Podobnými hity se na domácí půdě staly i dva další soutěžní filmy. Ruský příběh anesteziologa, který skončí smrtí i narozením zároveň, *Prosté věci* (v Karlových Varech získal čtyři ceny, včetně té za nejlepší mužský herečský výkon pro Sergeje Puskepalise) opanoval festival v Soči hned v šesti kategoriích. A loňský vítěz Křišťálového globu, islandsko-německý snímek *Severní blata*, získal pět islandských cen Edda.

albert

Po dobu konání MFF
je prodejna ALBERT
v Městské tržnici otevřena
od 6.00 do 20.00 hod.